

YHTEISRINTAMA SIVISTYSTYÖSSÄ

(30. lokakuuta 1944)

Puhe Šensin — Kansun — Ningsian Raja-alueen kulttuuri- ja valistustyöntekijäin neuvottelukokouksessa.

Kaikki työmme on alistettu palvelemaan japanilaisen imperialismin murskaamista. Japanilaiset imperialistit, samoin kuin Hitlerkin, tulevat pian tuhotuiksi. Mutta me voimme tuhota heidät lopullisesti vain sillä ehdolla, että jatkamme ponnistelujamme. Meidän työssämme on etutilalla sota, sitten tuotanto, sitten kulttuuri. Armeija ilman kulttuuria on pimeä armeija eikä pimeä armeija kykene saavuttamaan voittoa vihollisesta.

Vapautettujen alueiden kulttuurissa on kaksi puolta: jo syntynyt edistyksellinen puoli ja kuoleutuva takapajuinen puoli. Vapautetuilla alueilla on jo olemassa kulttuuri, kansan kulttuuri, mutta laajalle levinnyt on vielä feodaalisen menneisyydenkin perintö. Šensin—Kansun—Ningsian Raja-alueen puolitoistamiljoonaisen väestön keskuudessa on vielä nytkin enemmän kuin miljoona lukutaidotonta ja kaksi tuhatta puoskaria; taikausko vaikuttaa vielä laajoihin joukkoihin. Se on joukkojen tajuntaan pesiytynyt vihollinen. Ja taistelu joukkojen tajuntaan pesiytynyttä vihollista vastaan on useinkin paljoo vaikeampaa kuin taistelu japanilaista imperialismia

vastaan. Meidän täytyy sanoa joukoille, että niiden on itse noustava taisteluun omaa lukutaidottomuuttaan, taikauskoaan ja terveydelle vahingollisia tottumuksiaan vastaan. Tämän taistelun käymiseksi tarvitaan mitä laajinta yhteisrintamaa. Mutta Šensin—Kansun—Ningsian Raja-alueen kaltaisella harvaan asutulla ja aikaisemmin alhaisella sivistystasolla olleella alueella, kun lisäksi otetaan huomioon sota-ajan olosuhteet, tulee tämän yhteisrintaman olla erittäin laaja. Tämän vuoksi meillä täytyy kansan opetuksen alalla olla paitsi normaalityyppejä alkeis- ja keskikouluja, jotka palvelevat suurta oppilasmäärää, myös eri paikkakunnille perustettuja yksinkertaisemman tyylin kyläkouluja, kerhoja lehtien lukua ja ryhmiä lukutaidottomuuden poistamista varten. Emme tarvitse ainoastaan uudentyyppejä kouluja; on käytettävä vanhentyyppejäkin kyläkouluja järjestämällä ne uudelleen. Taiteen alalla emme tarvitse vain uudenaikaista näytelmää, vaan myös »tšin-sävelmiä»¹ ja »jangkoja»*. Emme tarvitse vain uusia »tšin-sävelmiä» ja uudentyyppejä »jangkoja», on käytettävä myös uudella tavalla järjestettyjä vanhan klassillisen teatterin näyttelijäryhmiä ja vanhentyyppejä »jangko»-yhtyeitä, jotka muodostavat yhdeksänkymmentä prosenttia kaikista »jangko»-yhtyeistä.

Edellä sanottu koskee vielä suuremmassa määrässä lääketiedettä. Šensin—Kansun—Ningsian Raja-alueella on väestön kuolleisuusprosentti hyvin korkea, samoin karjakato, hyvin monet ihmiset uskovat vieläkin puoskareihin. Jos me sellaisissa oloissa sovellamme vain uutta lääketiedettä, emme saa mitään aikaan. Uusi lääketiede on luonnollisesti täydellisempää kuin vanha, mutta jos uusi lääketiede sivuuttaa kansan

* »Jangko» on vanha kansan soitto- ja tanssiesitys. Japanilaisia anastajia vastaan käydyn sodan kaudella kehittyi vapautetuilla alueilla uudentyypinen, uutta todellisuutta kuvastava »jangko».

kärsimykset, jos se ei opeta lääkintähenkilöstöä palvelemaan kansaa, jos sen edustajat eivät yhdy nyt Raja-alueella oleviin vanhan tyyppin lääkäreihin ja eläinlääkäreihin, joita on toista tuhatta, ja jos he eivät auta näitä pääsemään eteenpäin, niin tuloksena on, että he auttavat tosiasiallisesti puoskareita ja tulevat katsomaan välinpitämättömästi ihmisten ja karjan joukkotuhoutumista.

Yhteisrintama rakentuu kahdelle periaatteelle: ensiksi yhteenliittymisen periaatteelle ja toiseksi arvostelun, valituksen ja uudistumisen periaatteelle. Olisi väärin asettua yhteisrintamassa antautumiskannalle, mutta ei saa asettua lahkolaisellekaan kannalle, jolle on ominaista poistyöntävä ja halveksiva suhtautuminen ihmisiin. Meidän on yhdyttävä kaikkiin niihin vanhan sivistyneistön, vanhan taiteen ja vanhan lääketieteen edustajiin, jotka voivat tuottaa hyötyä, meidän on autettava ja kasvatettava heidät uusiksi ihmisiksi. Jotta heidän voitaisiin uudistaa on ennen kaikkea liityttävä heidän kanssaan yhteen. Jos tartumme tähän asiaan oikealla tavalla, niin he ottavat ilomielin apumme vastaan.

Meidän kulttuurimme on kansan kulttuuria. Kulttuurin työntekijäin tulee palvella kansaa innolla ja antaumuksella, heidän tulee olla kiinteässä yhteydessä joukkoihin eivätkä he saa irtautua niistä. Jotta saisi kiinteän yhteyden joukkoihin on lähdettävä niiden tarpeista ja toivomuksista. Kaikenlaisessa joukkojen hyväksi tehtävässä työssä on lähdettävä niiden tarpeista ja toivomuksista eikä joistakin henkilökohtaisista vaikutteista, niin hyviä kuin ne saattavat ollakin. Usein on niin, että joukkojen keskuudessa esiintyy jo objektiivisesti tarvetta tiettyihin uudistuksiin, mutta tämän välttämättömyyden subjektiivinen tajuaminen ei ole niiden keskuudessa vielä kypsytynyt, niillä ei ole vielä päättäväisyyttä, ei ole vielä halua toteuttaa noita uudistuksia, ja silloin meidän tulee odottaa kärsivällisesti; vasta kun työmme saa joukkojen enemmis-

tön tajuamaan tiettyjen uudistusten välttämättömyyden ja synnyttää niissä päätöksen ja halun näiden uudistusten toteuttamiseen — vasta silloin on ne toteutettava; muulla tavoin menetellen uhkaa joukoista irrottumisen vaara. Jokainen joukkojen osanottoa vaativa työ muodostuu tyhjäksi muodollisuudeksi ja ajautuu karille, jos joukot eivät ole tajunneet tämän työn välttämättömyyttä eivätkä ilmaisseet haluaan osallistua siihen vapaaehtoisesti. »Jos kiirehdit, et pääse perille»². Tämä ei tietenkään merkitse, ettei tarvitse kiirehtiä, se merkitsee vain, ettei pidä antautua seikkailuihin, sillä seikkailuhenki johtaa väistämättä epäonnistumiseen. Edellä sanottu pitää paikkansa kaikenlaiseen työhön nähden, mutta erityisesti joukkojen tietoisuuden uudistamista tarkoittavaan kulttuuri- ja valistustyöhön nähden. Siinä pätee kaksi periaatetta: joukkojen tosiasiallisen tarpeen eikä keksityn, vain omassa päässä ilmenevän tarpeen periaate, ja joukkojen vapaaehtoisen halun, joukkojen itsensä ilmaiseman eikä meidän heidän puolestaan ilmaisemamme päättävyyden periaate.

Huomautuksia

¹ »Tšin-sävelmät» on eräs šensin maakunnassa laajalti harrastettujen vanhojen oopperaesitysten laji. Tämän nimen nämä esitykset ovat saaneet Tšinin ruhtinaskunnasta, joka sijaitsi varhaisina aikoina nykyisen šensin maakunnan alueella.

² Konfutsen sanat kirjasta »Lunju».